

Gəldi, iz qoydu, getdi...

Kiçik rolların böyük ifaçısı Ələsgər Məmmədoğlu torpağa tapşırıldı

2015-ci il bir çox sənətkarları özü ilə apardı. Qəzetiimizin dünənki sayında bu ildə dünyasını dəyişən sənətkarlardan bəhs etmişdi. Haradan biliydi ki, bircə gün də gözləsək, dekabrın 21-də gecə saatlarında həyata gözlərini əbədi yuman əməkdar artist Ələsgər Məmmədoğlunun adı da bu siyahıya əlavə olunacaq...

Əvvəlcə bu xəbərə inanmadıq. Düzdür, ölüm haqqı, ondan qaçmaq olmaz. Amma axı dünən biziimle danışb-gülən sənətkar bu gün aramızda yoxdur. Ələsgər Məmmədoğlu səhətində yaranmış problemlə əlaqədar olaraq noyabr ayında xəstəxanaya yerləşdirilmişdi. Onda qan təzyiqi və öd ki-sində problem aşkarlanmışdı. Bir müdət mülalıcə alıqdən sonra aktyor eve buraxılmışdı. Amma 21 dekabr 2015-ci ildə sənətkarın vəziyyəti ağırlaşdı. Edilən tibbi yardımılara baxmayaraq, istedadlı aktyor axşam saatlarında vəfat etdi.

KEÇMİŞƏ BİR NƏZƏR

Ələsgər Məmmədoğlu 9 fevral 1946-ci ildə Bakı şəhərində anadan olub. 1975-ci ildə M.A.Əliyev adına Azərbaycan Dövlət İncəsənət İnstitutunun dram və kino aktyorluğu fakültəsini bitirib. 1977-ci ildə Akademik Milli Dram Teatrının artist heyətinə qəbul edilib. 1982-ci ildə Sumqayıt Dövlət Dram Teatrına, 6 aydan sonra isə Tədris Teatrına keib. 1987-ci ildən yenidən Akademik Milli Dram Teatrına qayıdır və teatrın səhnəsində müxtəlif rolları ilə yaddaşla ra həkk olunub.

Ələsgər Məmmədoğlu bir çox teatralarda - "Evleri köndələn yar" (şair) "Yaşıl eynəkli adam" (milis), "Mehmanxana sahibəsi" (nöker), "Topal Teymur" (Dəmir-qaya), "Qatarda" (narsatan), "Alov" (gümrah) - obrazlar yaradıb. "Mozalan" sahətik kino-jurnalının 20-ye yaxın süjetinə çəkilən Ə.Məmmədoğlu "Ömrün səhifələri" (Ələsgər), "Xoşbəxtlik qayğıları" (Ələsgər), "Bəyin oğurlanması" (Ələsgər), "Tehran-43" (Qulam Rza) və başqa bədii filmlərin də iştirakçısı olub. Xüsusiile, "Bəyin oğurlanması" filmindəki Ələsgər obrazı bu gün də uşaqtan-böyüye hər kəsin üzündə gülüş yaradır. Aktyor sonuncu dəfə "Xoxan" filmində çəkilib. O, 2002-ci ildə Azə-

baycan Respublikasının Əməkdar Artisti fəxri adına layiq görüllüb.

ÖLÜMÜ QƏFİL OLDU

Dünən mərhumun evində vəda mərasimi keçirildi. Bu mərasim aktyorun sənət dostları ilə yanaşı, Teatr Xadimləri İttifaqının sədri, Akademik Milli Dram Teatrının bədii rəhbəri Azər Paşa Nemət, Akademik Milli Dram Teatrının direktor müavini Natig Gülehmədov, xalq artisti Hacı İsmayılov və başqaları, o cümlədən ictimaiyyət nümayəndələri iştirak edirdilər.

Aktyorun həyat yoldaşı mətbuat nümayəndələrinə açıqlamasında bildirdi ki, əməkdar artistin ölümü qəfil olub: "Ələsgər dünən özünü çox yaxşı hiss edirdi. Qohumlarımıza gəldi, otu-

bilməyib. Hətta "Əməkdar artist" adını alan zaman təqdimatda teatrın rəhbəri mərhum Əliabbas Qədirov "ay sağ olmuş, sənin adın Əsgərmiş ki!" deyə, təəccübünə gizlətməmişdi...

Mərhumun sənətə sevgisi 14-15 yaşında olarkən başlayıb. Akademik Milli Dram Teatrında Şekspirin "Qiş nağılı"na, Cəfər Cabbarlının "Almaz"ına baxıldıqdan sonra aktyor olacaqına qərar verib. Müsahibələrində qeyd edirdi ki, onun ən böyük bədbəxtli utancaq olmağıdır. Dünyada bundan pis şey yoxdur: "Mən belkə də o ad-sanlı aktyorlardan çox iş görüb, onlardan çox tanınıb, çox da sevilirəm. İndi də bu sevgi davam edir, adamları yormuram. Aktyor tamaşaçını yorduğunu görəndə səhnədən özü getməlidir. Böyük aktyorumuz Əli Zeynalov 60 yaşında özü ərizəsini yazıb getdi səhnədən. Mən də tutaq ki, sabah işdən çıxdım. Lap tutaq ki, yaşamaq üçün pulum da var. Bəs, səhərlər durum hərə gedim? Yer yoxdur gedək. Qabaqlar cəmi bir telekanal vardi, işin əlindən bilmirdik hara qacaq. İndi 10 televizyon var, hamı da oxuyur. Məni dişlərimlə tanıdlılar. S.M.Qənizadənin "Xorxor" tamaşası ilə xalq məni sevdid. "Xəcalet" tamaşası böyük tamaşadır, Nureddin baş roldadır. O tamaşaçada mənim 15 dəqiqəlik rolum var, bu roldan çox razi qalıram".

Baş rölyef oynayanlara fəxri ad, mükafatlar halaldır deyirdi. Böyük rolları əzberləməyin, oynamayaq zələm olduğunu bildirirdi: "Bir tamaşaçada rolum 20 dəqiqə idi, əzberləyənə kimini yoruldum. Mənimki ele budur, gərim tamaşaçının

çox razi qalıram".

Baş rölyef oynayanlara fəxri ad, mükafatlar halaldır deyirdi. Böyük rolları əzberləməyin, oynamayaq zələm olduğunu bildirirdi: "Bir tamaşaçada rolum 20 dəqiqə idi, əzberləyənə kimini yoruldum. Mənimki ele budur, gərim tamaşaçının

rub söhbət etdi. Sonra kitab oxumaq istədiyi deyib otağına gətti. Bir neçə dəqiqə sonra tiqqli səsi geldi. Gedib gördüm xırıldayı, səni nəfəs verdim, masaj etdim. Tecili yardım çağırısaq da, gec idi. Qaraciyərində xərçəng vardi. Amma Ələsgərdən gizlədirdik, xərçəng olduğunu bilmədən vəfat etdi".

Mərhum aktyorun oğlu Ceyhun isə dedi ki, atası üçün aktyorluqluq vacib onun ailəsi və övladları idi: "Biz onun aktyor olduğunu heç vaxt anlamamışq. Çünkü sənətdən vacib onun üçün ailəsi, övladları idi. Kaş Allah hamiya Ələsgər Məmmədoğlu kimi ata qismət etsin. O, bizi yaxşı yaşatmağa çalışıb. Ölümü bizim üçün qəfil oldu".

Mərhumun vida mərasimində iştirak edən əməkdar artist Sənuber İsgəndərlə de həmkarı ilə bağlı xoş xatırlarını bölüşüb: "Heç kəslə işi olmayan biri idi. Başaşağı, hamının hörmətini saxlayan şəxs olub. Mən teatra çox gec gelmişəm. İlk anlardan hörmətimi saxlayırdı. Qastrollarımız olub. İnsanı yolda taniyarlardı. Onun kaprızları çox idi. Özüne de deyirdim ki, sən heç böyüymədin. Bu saflıq, uşaqlıq temiz ürəkdən irəli gəlir. Allah rəhmət eləsin".

"BU DÜNYADA AKTYOR OLMAĞA DƏYƏRMİ?"

"Bəyin oğurlanması" filmindəki Ələsgər obrazı onu çox məşhurlaşdırıb. İndi hər kəs onu Ələsgər Məmmədoğlu kimi tanır. O deyirdi ki, adının Əsgər olmasını uzun müddət işlədiyi teatrda da heç kə-

rəm. Eqoizmim yoxdur".

Çayxanalar onun sirdəsına çevrilmişdi: "İndi çayxanada o qədər otururam ki, çoxları zarafatla deyir, burda işləyirsin? Bulvara isə 65 nömrəli marşrutla gedib-gəlirəm. Məni en çox əsəbələşdirən məsələ indi ki-mə gəldi fəxri adın verilməsidir. Fəxri adı bələ almırlar, ha! Əvvəller elə bir tamaşa, ya film oynayana fəxri ad verirdilər".

Aktyor sağlığında "Bəyin oğurlanması" filminde məşhurlaşan "Nə var eee Ələsgər, Ələsgər" sözlərinin avtomobillerde siqnalı çevrildiyinə də aydınlıq getirmişdi: "Bir dəfə bir cavan oğlan mənə dedi ki, sizin səsinizlə siqnal yiğidirəm üçün 300 manat vermişəm. Dedim, elə 150 manat mənə verərdin, maşının qabağında özüm oturardım da (gülür). "Parni iz Baku" da bunu çəkmişdi. Bir oğlan bu siqnalı gəzəndə polis 3 dəfə onu cərimələyir, dördüncüsündə isə saxlamaq istəyəndə pəncərənin şüşəsini aşağı salır və görürə ki, mən oturmuşam, səs mənim səsimdir. Heç ne edə bilmir. Görün kiçik bir rol nece yayıldı. "O olmasın, bu olsun" filminde Lütfeli Abdullaevin də sözü yoxdur, amma necə yadda qalıb? Bəyəm Çarli Çaplinin sözü olub?".

"Bəyin oğurlanması" çəkiləndə Vəqif Mustafayev ona deyib ki, gel gedək Şamaxıya, səni de kinoya çəkəcəm. Ələsgər də soruşub ki, hansı rol? Bir şey fikirleşərəm - deyib rejissor. Şamaxıdan ən koloritli obrazlardan birinin ustası kimi qayıdır Ələsgər Məmmədoğlu.

Mərhum aktyora sual olunanda ki "Bu dünyada aktyor olmağa dəyərmə?" - cavabı özünəməxsus olmuşdu: "Bizim ölkədə yox. Bu istədə xaricdə ən azından adam kimi yaşayardıq. Mənim utanmağım başıma bəla oldu, heç ne edə bilmədim, abır-həya güdüdüm. Nə isə... Bu da bir həyatdır. Gəldi, keçdi. Ancaq bir arzum var ki, həmişə bələ sağlam olum. Başqa heç nə. "Əməkdar artist" dən başqa, dövlət tərəfindən mənə heç ne verilməyib. Müğənnilərin böyük evlərinə baxanda adam qorxur, elə evlərdə yaşamaq olar? Bir çarpayıda yatacaqsın da (gülür). Allah-teala ne yazıb, gözüklə odur, nə qismətdirsə, elə də olacaq. Heç nəyin dalınca qacaq lazmə deyil".

Yuxarıda da qeyd etdiyimiz kimi, bu il bir neçə aktyorumuz rəhmətə gedib. Onları her birinin ölkə mədəniyyətində öz yeri, səhnədə öz dəst-xətti və öz tamaşaçıları vardi. Ələsgərin də yeri teatrda, kino sahəsində, televiziyyada hər zaman görünəcək. Bəzən, özünün də dediyi kimi, üçüncü də-

rəcəli rolların böyük sənətkarını sanki görməzdən galırı bizim rejissorlar. Bu adamın istədidiyi sona qədər açan olmadı. Sanki ona epizodik rolları da cəndəri verirdilər. Amma o, şədevrər yaradırdı. Adamın "Qərib cinlər diyari"ndakı "Əsra"nın nəyə desən dəyərdi. Sergey Filippov, İsmayıllı Osmanlı epizodik rollarına görə SSRİ xalq artisti adı alırdı. Başqa bir epizodik rol nəhəngi Kramarov da eləcə. Məşhurluğu bütün ittiqəqə yayılmışdı. Əminlikle demək olar ki, Ələsgər Məmmədoğlu bu insanlardan geri qalan aktyor deyildi.

Qeyd edək ki, mərhum dənən Bakıdakı "Qurd qapısı"

ehvalını qaldırıb çıxmış. Mən rölyefi əzberləməyin yox, mənimsəməyin tərəfdarıyam. Məsələn, mən şeirli tamaşalarından evvəldən imtina etmişəm, yadımda qalmır cünki. Teatrın aşıqi olmuşam. Əger Moskva gedirsem, bütün tamaşalarla gedirəm, baxıram. Bir dəfə 4 saatlıq tamaşanı yer olmadığından ayaqüstü heyretlə izledim. İndi heç qonşu teatrın tamaşalarına baxıram. Amma mən tamaşaya baxmağın böyük həvəskarı olmuşam. Festivala getdi, Yaltaya, almanlara, ukraynalıklär, ispanlara baxdıq. Çox bəyindim, bizim tamaşa da zəif deyildi, amma onlar çox güclü idi. Mən rol yaratmaq lazımlı geləndə hamının məsləhətini dinleyi-

qəbristanlığında, anasının yanında dəfn olundu.

Allah rehmet eləsin!

Xəyələ Reis

AXŞAM.az